

3
2010

Fjæreposten

menighetsavis for Fjære

Sammen for et godt oppvekstmiljø

Søndagsskolen har ny vind i seilene

▶ s 6

Jeg tror at selv voksne, ja til og med svært intelligente voksne, i den kunnskapsrike professorklassen, har problemer med å avgjøre rekkevidden eller begrensningen av sin egen kunnskap. Det gjelder på mange områder, at man sitter på kunnskap, som, anvendt eller ikke, har konsekvenser langt ut over det vi evner å forestille oss. Jeg husker første gang jeg ble klar over denne sammenhengen. Det var på en forelesning med Inge Lønning, som vel må sies å være en av de skarpeste knivene i skuffen. Han snakket om abort, og hevdet at vi skulle vokte oss vel for å begi oss inn på dette området, selv om vi teknisk sett ville kunne påstå å vite mye om temaet. Han sammenliknet med kunnskapen vi har om kjernefysikk. "Vi overlever fordi vi ikke bruker det vi vet", sa han, og advarte mot konsekvensene av fri abort. Av dette kan man utlede følgende: I forlengelse av den kunnskapen vi har, når kunnskapen omsettes i handling, ligger det nye erfaringer og ny viten, uten at vi nå vet hva vi vil mene om det vi da får lære. De erfaringene og den kunnskapen kan enten være til velsignelse eller forbannelse. Etter beste evne må vi ta valget om å gå videre, fordi det synes å være det rette, eller stanse i tide. Lukke døren, og si: Aldri mer inn her. Men det som ligger meg på hjertet dreier seg om det motsatte, altså om velsignelse, om å gå inn i et "ukjent landskap" for å finne ut om det stemmer det vi har hørt, om det virkelig er noe å hente der inne, som er så verdifullt at det er verdt forsøket...

Jesus prøvde å lære disiplene sine at de måtte bli som barn for å kunne se Guds rike. Da spør jeg meg selv: Har jeg blitt som et barn (igjen)? Og: Det jeg mener å ha sett av Gudsriket; er det det Jesus ville jeg skulle se og oppleve? Eller kan det tenkes at jeg har så mye kunnskap, teoretisk viten, om Gudsriket at jeg tror jeg har sett det som er å se? Hver gang jeg kommer borti dette utsagnet av Jesus, er det som noe begynner å murre et sted i sinnet, som sier: Nei, det er noe ved det barnlige du ikke har utforsket, noe du ikke har begitt deg ut på enda. Det handler om en uforbeholden tillit, og det handler om å forholde seg til Jesus som den han er, levende, oppstått fra døden, bare ikke synlig for øyet. Han vet alt om meg, så jeg behøver ikke bekymre meg over at jeg ikke greier å gjøre meg forstått. Han skjønner, og jeg tror han venter på at jeg skal stanse opp ved "bli som et barn"-døren, åpne den, og følge ham inn i et landskap jeg har kunnskap om, men begrenset erfaring fra, for å hente ny og viktig kunnskap jeg trenger i mitt eget voksne liv, eller smake og se at Herre er god, som Jesus sa. Kanskje høres det merkelig ut, men jeg opplever det ekstremt utfordrende, nettopp fordi jeg tror Inge Lønning har så evig rett: Det ligger noe der, bakenfor, som har konsekvenser vi ikke aner. I denne sammenhengen tror jeg bestemt at det dreier seg om velsignelse. Da er det jo rart at jeg nøler... Bli som et barn...

Vi har jo alle vært barn en gang. I samtale med Helene, en av de nye søndagsskolelærerne på Fevik, kom vi inn på dette. Hun vil at barna skal få et naturlig forhold til Jesus, slik at troen faller sammen med selve livet. Og da er vi ved det veikrysset, eller et sted på veien, hvor vi en gang har gått feil eller mistet noe på vår vandring mot voksenlivet. I mestringsiveren har vi mistet den barnlige kontakten med Mesteren, og erstattet liv med kunnskap og ord om liv. Til en viss grad. Jeg mener ikke å si at all min voksne tro er ord uten liv. Men jeg må være ærlig og innrømme at jeg kjenner til "bli som et barn"-døren, og jeg har vært innenfor og utforsket noe av landskapet, men har en urolig følelse av at det nok er mye mer å oppdage der inne.

Peer Rødal Haugen
redaktør

REDAKTØR / FORMGIVER / ANNONSER:
Peer Rødal Haugen
ADRESSE: Krokvn. 16, 4870 Fevik
TELEFON: 37091147 / 99261422
epost: redaksjon@peers.no

UTGIVER: Fjære menighetsråd
OPPLAG: 5000, 6. utg. pr år
KONTO: Fjæreposten, 2840.31.19581
TRYKK: Agderposten trykk
DISTRIBUSJON: Norpost

Jesus og barna
(Mat 19:13-15, Mark 10:13-16)
"De bar også spedbarna til Jesus for at han skulle røre ved dem. Da disiplene så det, ville de vise dem bort. Men Jesus kalte de vise seg og sa: «La de små barn komme til meg, og hindre dem ikke! For Guds rike hører slike til.» Sannemot Guds rike likesom et lite barn, skal ikke komme inn i det.»

Døpte i Fjære menighet

Carl Christian Bjørke Henriksen
Døpt i Fjære kirke 2. mai

Isak Hauge Tellefsen
Døpt i Fjære kirke 2. mai

Oliver Eyde
Døpt i Fjære kirke 2. mai

Andreas Hausevik
Døpt i Fevik kirke 2. mai

Magnus Robstad Navjord
Døpt i Fevik kirke 2. mai

Jakob Hoveland
Døpt i Fjære kirke 23. mai

Markus Teige Jørgensen
Døpt i Fjære kirke 23. mai

Ylva Rodvølt Lindelid
Døpt i Fjære kirke 23. mai

Eivind Espenes Askildsen
Døpt i Fjære kirke 6. juni

Enya Sofia og Gabriel Schulz
Døpt i Fjære kirke 6. juni

Hanna Veronica Vidarsdottir
Døpt i Fjære kirke 6. juni

Isabella Rebecca Henriksson
Døpt i Fjære kirke 6. juni

Markus Lea Olsen
Døpt i Fjære kirke 6. juni

Natalie Kristiansen Johnsen
Døpt i Fjære kirke 6. juni

Emil Magnus Eide
Døpt i Fjæreparken 13. juni

Oda Hermansen
Døpt i Fjæreparken 13. juni

Thea Sophia Nilsen
Døpt i Fjæreparken 13. juni

Vilde Øvland
Døpt i Fjæreparken 13. juni

Du kommer til oss, Herre

Du kommer til oss Herre,
i dag, i denne stund!
Du gir oss dåpens gave!
Vi står på hellig grunn.
Din handling, Gud, forkynner
at vi er kalt ved navn
og alltid skal få søke
inn til en åpen favn.

Vi ser ditt tegn i verden,
ditt tegn i vann og ord!
Vår dåpsdag blir et feste
for troen her på jord.
I medgang og i motgang,
hver stund i livets spill,
skal dåpen gi oss visshet:
Vi hører Kristus til.

Av Svein Ellingsen

Kontonummer ønskes!

Vi har fått noen reaksjoner fra lesere som lurer på om ikke det finnes et kontonummer det går an å bruke for gaver til Fjæreposten. Visst gjør det det. Det står litt beskjedent nede i venstre hjørne på denne sida, det samme kontonummeret som står på giroene vi legger ved avisa siste utgave hvert år. Men ingenting er mer gledelig enn at noen ser sin oppgave i å gi litt både nå og da, til utgivelse av avisa. Det trengs, ingen tvil om det, så det takker vi hjerteligst vi for!

Kontonummeret er altså: **2840.31.19581** mrk. innbetalingen «Fjæreposten»

NESTE 1. september
materielfrist 19. august

www.fjæreposten.no

sport 1
GRIMSTAD

Storgaten 31 Tel. 370 41400
ÅPENT: Man-Ons 09-17 Tor-Fre 09-19 Lørdag 10-15

Foreldre som trosopplærere

-Dere er de viktigste personene i barnas liv!

-Det er dere som er de viktigste trosformidlerne for deres barn!

Når foreldre kommer til dåpsamling i Fjære kirke er dette noe vi fokuserer på i samtalen.

-Hva? Det der høres litt voldsomt ut. Jeg er vel ingen trosopplærer? sier noen, og mange tenker nok dette.

Alle begynner et sted. Noen foreldre har mye erfaring og har vært aktive i både søndagsskole og korvirksomhet, mens andre igjen har kanskje bare hatt tradisjon for å gå i kirka på julaften. Foreldrene som kommer med barna til kirka kan ha veldig ulik bakgrunn. Begynn der du er. Tenk over hva du selv opplevde som positivt i din oppvekst i forhold til tro, og gi dette videre til ditt barn. Ta imot tips fra menigheten, som er der for å hjelpe deg. Be aftenbønn sammen med barnet, ta det med på søndagsskolen, les bibelfortellinger. Martin Luther sa: «Det hersker ingen tvil om at foreldre er apostler, biskoper og prester for sine barn, for det er foreldrene som gjør dem kjent med evangeliet.» Hjemmet er grunnleggende for å gi troen videre til neste generasjon. Helt frem til 1800-tallet ble familien kalt «Den lille kirken».

Undersøkelser viser at barn som har foreldre som snakker om troen sin hjemme og som involverer barna i sine egne tjenester, har over dobbel så stor sjanse for at de selv lever ut troen sin som voksne. Jeg synes det er fint å tenke på at vi som foreldre og barneledere kan inspirere barna til å tro. Vi kan ikke gi dem tro, for det er det bare Gud som kan, men vi kan stille oss frem som verktoy for Gud. Vi kan gjøre det lille, og så er det Gud som velsigner og gjør det til noe stort. «Troen kommer fra forkynnelsen, og forkynnelsen kommer fra Guds ord (Rom 10,17).»

Barn (og voksne) tar til seg læring på forskjellige måter. Howard Gardner, amerikansk psykolog ved Harvard-universitetet, sier at: «Vi er alle født med de ulike typene intelligens, men vi utvikler dem og benytter dem i ulik grad gjennom livet. Barn utnytter alle de syv intelligensene på en naturlig måte, noe som gjør dem svært flinke til å lære. Men alle kan lære bedre dersom undervisningen tilrettelegges og rettes mot den mest fremtredende intelligensen hos den enkelte.» De syv intelligenser er: språklig, logisk, visuell, musikalisk,

kroppslig, sosial og selvinnsikt. Søndagsskolene bruker ofte et undervisningsmaterieell som kalles «Sprell levende». Dette opplegget legger vekt på at barn lærer på forskjellige måter. Barna får lære bibelstoffet gjennom flere formidlingsmetoder. I praksis kan dette bety at noen lærer best ved å lytte, noen ved å se, eller ved skrive/tegne, bevege seg eller snakke om det de har lært. På søndagsskolen kan for eksempel en bibeltekst bli formidlet ved å bli fortalt, vist med bilder/film/flanellograf, fargelegge en tegning av bibelfortellingen, synte et nøkkelbibelvers, gjennfortelle eller dramatisere fortellingen, pusle sammen ordene i et bibelvers eller fysisk gå på ordene i bibelverset i rett rekkefølge. Det er mange muligheter.

En nyere amerikansk undersøkelse fra Dartmouth medical school tar for seg sammenhengen mellom barns oppvekstvilkår og psykisk helse. Undersøkelsen viser at barn i stadig større grad enn tidligere står i fare for å få mentale og følelsesmessige problemer. En av de viktigste observasjonene i den omfattende og tverrfaglige undersøkelsen er at barn i de siste tiårene har fått færre nære relasjoner til andre mennesker og et mer distansert forhold til moralske og åndelige verdier. Fagfolkene bak undersøkelsen mener at dette er hovedgrunnen til de økende problemene blant barn. De mener at barn trenger å få vokse opp i det de kaller "myndighetsbærende fellesskap". Det er fellesskap som legger til rette for og lever ut nære relasjoner, og som forholder seg til moralske og åndelige verdier.

Ta med deg barnet ditt på søndagsskolen eller menighetens gudstjeneste. Her vil det lære Bibelen å kjenne, få gode relasjoner til andre barn og voksne, være en del av et fellesskap, forholde seg til gode moralske og åndelige verdier, og ha det gøy. Kanskje du som forelder også vil erfare noe nytt?

God sommer!

Ingunn Metveit Olsen
menighetspedagog

Elle Melles sommerkonsert

Tirsdag 25. mai hadde barnekoret Elle Melle sommerkonsert i Fevik kirke. Utenom koret var salen fullsatt med i underkant av 100 foreldre, søsken, besteforeldre, onkler og tanter. Det var en innholdsrik konsert hvor både Elle Melle mini og Elle Melle tween opptrådte hver for seg og sammen.

Ingunn Metveit Olsen
tekst & foto

Elle Melle mini er for barn som går siste året i barnehagen og for dem som går i 1., 2. og 3.klasse. Elle Melle tween er for barn fra 4.klasse og oppover. Musikalsk leder i Fjære menighet, Kirsti P. Haugen, driver barnekoret sammen med Kamilla Leivsen. Det var høsten 2009 at lederne bestemte seg for å dele opp koret i to: mini og tween, da det ble utfordrende å drive ett kor som skulle favne alle fra de minste til de største. Det var fort at sangene kunne bli for vanskelige for 5-åringene, eller for kjedelige for 5.klassingene. Kirsti var nok litt skuffet da det på den første korøvelsen til Elle Melle mini bare dukket opp tre stykker. På den neste øvelsen kom det fire. For hver tirsdag dukket det opp flere

og flere, og nå er det 20-25 sangglade jenter som møter trofast opp.

På sommerkonserten fikk vi høre en del av korets repertoar. Barna sang høyt og tydelig slik at publikum fikk med seg mange gode tekster og melodier i minnet. Flere av barna sang solo, og noen av de eldste barna danset til et par av sangene som er hentet fra «Soul Children». Etter konserten fikk alle barna is på pinne, og de voksne kunne seg en kopp kaffe og en skål med is. Praten gikk, og både store og små koste seg.

Barnekoret synger på noen Sammen-gudstjenester i Fevik eller Fjære kirke, og er fast innslag på 17.mai arrangementet på Fevik skole. Da er det spennende med utendørs-scene og ekstra stort pu-

blikum. Til høsten har koret blitt invitert til å synge i Fro-

land. Nå er kor-sesongen over, men til høsten ønskes både nye og «gamle» sangere velkommen igjen til Fevik kirke tirsdag 31. august kl. 17.15 for Elle Melle mini og kl.18.00 for Elle Melle tween.

DÅPSKLUBBEN TRIPP TRAPP

Populær dåpsklubb

Over 8 000 barn er medlemmer i Norges største og eneste dåpsklubb, TRIPP TRAPP.

Dåpsklubben TRIPP TRAPP er et tilbud for foreldre, besteforeldre, faddere eller andre voksne som ønsker at et barn de er glad i skal få opplæring i kristen tro. Tre ganger i året får barnet tilbud om en pakke fra IKO-Forlaget. Pakken kan inneholde bøker, CD-er, DVD-er, tøyprodukter eller ande produkter.

- Klubben tilbyr produkter til hjemmet som barn og foreldre kan bruke sammen. De kan lese, lære og undre seg over innholdet i bøkene, lytte til CDene og se DVDene i fellesskap, sier Cecilie Holdø som er daglig leder av klubben.

IKO-Forlaget, som drifter klubben, ønsker å videreformidle bibelfortellinger til barna, men også å presentere de gode skjønlitterære fortellingene til dem. Holdø mener skjønlitterære fortellinger kan formidle at verden består av mer enn det vi kan ta og føle på. - Å hjelpe barn til å leve livet og finne meningen med det - det er teologi på sitt beste, sier hun.

TRIPP TRAPP er for barn mellom 0-12 år. Klubben har ingen krav til minstekjøp, og som i andre bokklubber kan man velge å avbestille pakkene.

- Vi ønsker at flere skal oppdage klubben vår, og se at et medlemskap kan gjøre kristentroen levende i hjemmet. Fortellinger, musikk, samtale og ritualer som lys-tenning, aftenbønner og lignende er små aktiviteter som vil kunne styrke fellesskapet i familien, og dessuten gi troen en plass i barnets hverdag, sier Cecilie Holdø.

Se www.tripptrapp-klubben.no for mer informasjon.

Av Lena Skattum

Skogheim Gartneri
Syvertsens Gartneri
~ rett fra gartneriet

Conradi Begravelsesbyrå
FEVIK - FJÆRE - GRIMSTAD
Innehavere
Tonje Margrete og Trond Magne Teistedal
Vi besørger alle byråtenester
Tlf. 37 04 65 95
Hele døgnet

BIBEL quiz

1 Hvilket land flyktet Josef og Maria til da Jesus var et lite barn?

- 1. Galatia
- X. Egypt
- 2. Makedonia

2 Hva het fangen som ble løslatt i stedet for Jesus?

- 1. Barnabas
- X. Barsabbas
- 2. Barabbas

3 Hvilken apostel gikk på vannet for å møte Jesus?

- X. Johannes
- 2. Thomas

4 Hvem av disse var ikke en av Jesu disipler?

- 1. Filip
- X. Jairus
- 2. Bartolomeus

5 Hvor møtte Jesus den samaritanske kvinnen?

- 1. Ved brønnen
- X. Ved Oljeberget
- 2. Ved byporten

6 Hva var klærne som døperen Johannes brukte laget av?

- 1. Kamelhår
- X. Saueskinn
- 2. Lin

7 Var det saddukeere, seloter eller levitter som ikke trodde på noen oppstandelse fra de døde?

- 1. Saddukeere
- X. Seloter
- 2. Levitter

8 Hvem sa: «Hvordan kan en som er gammel, bli født?»

- 1. Josef av Arimatea
- X. Sakkeus
- 2. Nikodemus

Riktig svar:
1. X Egypt
2. Z Barsabbas
3. 1 Peter
4. X Jairus
5. 1 Ved brønnen
6. 1 Kamelhår
7. 1 Saddukeere
8. 2 Nikodemus

Helene går for Søndagsskolen

Selv om Søndagsskolen i Norge har oppleve en markert tilbakegang, så opplever vi på Fevik at Søndagsskolen for tiden har fått ny vind i seilene. Det er kjekt å kunne melde om 4-5 nye ledere som er klar for innsats til høsten. Det betyr en kraftig øking av ledergruppa, som igjen bør kunne bety at det blir flere barn i søndagsskolen. En av de nye lederne er Helene Rypestøl.

Peer R. Haugen
tekst & foto

Det synes å være et ganske klart mønster innenfor voksentyrte barneaktiviteter, at foreldre engasjerer seg i et arbeid de vil at deres egne barn skal delta i. De velger en aktivitet for barna, og de mest engsjerte stiller også selv som ledere, enten uopp-

fordret eller når de blir utfordret. På den måten er det en slags sammenheng mellom rekrutteringen av ledere og deltakere, og man vet hele tiden hvor man skal søke etter nye ledere når behovet for en ballansering melder seg. Ved at det blir litt størrelse på antallet voksne ledere i arbeidet, skapes det også et fellesskap for dem. En ser det samme innenfor idrett og annet lagsarbeid for barn og unge. De som har lyktes i å virkelig bruke dette i rekrutteringssammenheng, har tatt på alvor at de voksne lederne også søker et fellesskap som trenger litt pleie for at lederne skal trives og bli i gruppa lengst mulig, i alle fall så lenge de har egne barn der.

Helene Rypestøl er en av dem som blir ny søndagsskoleleder fra høsten av. Ektemannen Egil vil også bli med i den grad jobbreiser tillater det. Tilsammen vil de to dekke ca 1,5 leder. Helene og Egil har to jenter på 2 og 4. He-

lene, som er utdannet vernepleier, er for tida hjemmearbeidende og dagmamma. Hun kom hjem igjen for fire år siden, etter noen år borte for å ta utdanning. Selv har hun en fortid både i Yngstes og i FMU. I Porsgrunn, hvor de bodde en tid, var de aktive i en nyoppstartet studentmenighet. Der arbeidet hun som støttepedagog i en barnehage. På Raufoss var de aktive i speiderarbeidet. Hun har også sittet to år i MUF (Menighetsutvalget på Fevik).

– Hvorfor synes du søndagsskolearbeid er så viktig at du velger å engasjere deg der?
– Jeg synes det er godt at barna lærer om Jesus tidlig, og at Jesus får en naturlig plass i livet deres, slik at han blir en de regner og tar med seg inn i alle livssituasjoner.

I forbindelse med trosopp-læringen «Sammen» har man laget noen «Sammen»-gudstjenester, gudstjenester som altså skal ha litt for alle. Er det noe man bør satse mer

Helene Rypestøl er Fevik-jente som har flytta hjem med mann og barn. Nå velger begge å engasjere seg i Søndagsskolearbeid på hjemstedet.

på, eller har barna mest igjen for å ha sitt helt egne opplegg?

– Det er mye enklere å ta hensyn til barnas evne til å være konsentrert, og det er lettere å gjøre spontane forandringer, når du bare har med barna å gjøre, og ikke en hel gudstjenesteforsamling. Det taler for et eget opplegg. På den annen side er det vel sånn at hvis en legger det opp for barna så får voksen også noe ut av det, tror Helene.

Vi snakker litt fram og tilbake om dette, og ender vel opp med at den modellen som brukes mange steder, at

barna er med en liten stund, gjerne i starten, eventuelt i slutten, av gudstjenesten, er det som fungerer best. Fjæreposten får følge opp til høsten og se hvordan stemningen er i leiren når arbeidet starter opp igjen. I mellomtiden er det tid til å vurdere om ikke du som har småfolk i huset burde tenke på om ikke barna dine burde få den basisutdanninga som mange hundre tusen nordmenn har fått opp gjennom generasjoner, og som har vært med å grunnfeste kristne verdier i det norske folk.

sommerens Gudstjenesteoversikt

Fjære kirke		Fevik kirke			
04.07.	11.00	Gudstjeneste ved Svein Lilleaasen	25.07.	11.00	Gudstjeneste ved Oddvar Tveito
18.07.	11.00	Gudstjeneste ved Helge Spilling	08.08.	11.00	Gudstjeneste ved Oddvar Tveito
01.08.	11.00	Gudstjeneste ved Oddvar Tveito	22.08.	11.00	Gudstjeneste ved Hauslandskjenna ved Oddvar Tveito
15.08.	11.00	Gudstjeneste ved Svein Lilleaasen	29.08.	11.00	Gudstjeneste ved Oddvar Tveito
22.08.	11.00	Gudstjeneste i Fjæreparken ved Helge Spilling	05.09.	11.00	Gudstjeneste ved Oddvar Tveito
29.08.	11.00	Gudstjeneste ved Helge Spilling og Kjell Olav Haugen			Presentasjon av konfirmantene
		Presentasjon av konfirmantene			
05.09.	11.00	Gudstjeneste ved Helge Spilling			

• Prekenteeksten •

SANKTHANS 23. JUNI Apostlenes gjerninger 19,1-6:

Mens Apollos var i Korint, reiste Paulus gjennom innlandet og kom til Efesos. Der møtte han noen disipler og spurte dem: «Fikk dere Den hellige ånd da dere kom til tro?» De svarte: «Vi har ikke engang hørt at det er noen Hellig Ånd.» «Hva slags dåp er dere døpt med da?» spurte han. «Johannes-dåpen» svarte de. Da sa Paulus: «Johannes døpte med en dåp til omvendelse og sa til folket at de skulle tro på ham som kom etter ham; det er Jesus.» Etter å ha hørt dette, lot de seg døpe til Herren Jesu navn. Og da Paulus la hendene på dem, kom Den hellige ånd over dem. De talte i tunger, og de talte profetisk.

5. SØNDAG E. PINSE, 27. JUNI Romerbrevet 2,1.4:

Derfor har du ingen unnskyldning, du menneske som dømmer, hvem du enn er. For når du dømmer en annen, fordømmer du deg selv. Du som dømmer, gjør jo det samme selv, og vi vet at Guds dom med rette rammer dem som driver med slikt. Men når du, menneske, dømmer dem som gjør slikt, og selv gjør det samme, mener du da at du skal slippe unna Guds dom? Eller forakter du hans uendelig store godhet, overbærenhet og tålmodighet? Skjønner du ikke at Guds godhet driver deg til omvendelse?

6. SØNDAG E. PINSE, APOSTELDAGEN 4. JULI 1. Pet. 2,4-10:

Kom til ham, den levende stein, som ble vraket av mennesker, men er utvalgt og dyrebar for Gud, og bli selv levende steiner som bygges opp til et åndelig hus! Bli et hellig presteskap og bær fram åndelige offer, som Gud tar imot med glede ved Jesus Kristus. For det heter i Skriften:

Se, på Sion legger jeg en hjørnestein, utvalgt og dyrebar; den som tror på ham, skal ikke bli til skamme.

Altså blir den til ære for dere som tror. Men for dem som ikke tror,

er steinen bygningsmennene vraket, blitt til hjørnestein, en snublestein og en klippe til fall.

Fordi de ikke er lydige mot Ordet, snubler de. Det var de også bestemt til.

Men dere er en utvalgt slekt, et kongelig presteskap, et hellig folk, et folk som Gud har vunnet, for at dere skal forkynde hans storverk, han som kalte dere fra mørket og inn i sitt underfulle lys.

Dere som for ikke var et folk, er nå Guds folk.

Dere som for ikke fant barmhjertighet, har nå funnet barmhjertighet.

7. SØNDAG E. PINSE, 11. JULI 1. Pet. 1,15-21:

Han som kalte dere, er hellig. Slik skal også dere være hellige i all deres ferd. For det står skrevet: *Dere skal være hellige, for jeg er hellig.* Dere påkaller Gud som far, han som ikke gjør forskjell på folk, men dømmer enhver etter hans gjerninger. Da må dere også leve i guds frykt den tiden dere ennå er her som fremmede.

Dere vet at det ikke var med forgjengelige ting som sølv eller gull dere ble kjøpt fri fra det tomme livet dere overtok fra fedrene, det var med Kristi dyrebare blod, blodet av et lam uten feil og lyte.

Han var bestemt til dette før verdens grunnvoll ble lagt, og for deres skyld er han blitt åpenbart nå ved tidenes ende. Ved ham er dere kommet til tro på Gud, som reiste Kristus opp fra de døde og ga ham herlighet. Derfor er deres tro også håp til Gud.

ARKITEKTKONTORET

Sverre Halvorsen AS

KIRKEGATEN 1 B, 4878 GRIMSTAD
Tel: 37251075 mob. 90174633 www.sverrehalvorsen.no

- ARKITEKTJENESTER
- REGULERINGS- OG BEBYGGELSEPLANARBEID
- BYPLANLEGGING

EURONICS

Tif. 37 25 87 77
Bergemoen

LIKE BILLIG, men mye hyggeligere!

Frode Jan

Europas største el-kjede

Tanker om tjenesten

Tjenestens herlighet

Tjenestens herlighet. Kan du se at din tjeneste i menigheten er bundet sammen med ordet herlighet. Ja jeg tror at mange av dere ser en del av det, men kanskje ikke alle og slett ikke i den grad som det er grunn for, det kjenner jeg også på. La oss se på hva denne herligheten består i: Kanskje skal vi begynne med det nærmeste, nemlig oss selv. En del av oss har oppdaget at tjensten er med å holde oss nærmere Gud enn vi ellers hadde levd. Er du for eksempel søndagsskolelærer så vil det å skulle fortelle om Jesus for barna, lede deg inn i bønn og bibellesning. Kanskje er det slik at den som har mest utbytte av din tjeneste i Guds rike nettopp er deg selv. Men så må vi ile til å si at noe av det store i tjenesten er å være til nytte og glede for andre mennesker. Jeg har i dag vært på påskedagsgudstjenesten i Kirka vår, en flott opplevelse. Den opplevelsen ble gjort mulig av ikke bare presten, men, musikere, sangere, gudstjenestemedhjelpere, svelesteikere osv. Hadde én kuttet ut, var ikke resultatet blitt så godt. Likevel er det aller største å få se sin tjeneste i lys av dette at jeg tjener kongenes konge, den levende Gud. Det overgår min forstand, mine følelser. Men for en ære og glede. Hadde du fått brev fra slottet med spørsmål om du ville gjøre en tjeneste for Kong Harald, hadde du nok opplevd det som noe ærefullt og stort, selv om det dreide seg en en dødelig, jordisk konge. Hva da å få tjene Gud som tronar i det høye fra evighet og til evighet. Noe større finnes ikke, for det er en del av barnekåret.

Oddvar Svalastog
tekst

Å skape gode oppvekstkår for barn og unge på et sted gjør seg ikke selv, og det er heller ikke en jobb som noen gjør alene. Det krever samhandling og felles innsats fra flere grupper og enkeltmennesker, og det forutsetter at noen felles verdier holdes fram som gode og viktige. Til en hvis grad skjer det nok litt tilfeldig, at det skapes gode oppvekstmiljø rundt omkring, i den forstand at det på samme tid er mange gode krefter i ulike sammenhenger som engasjerer seg, uten formelle avtaler eller etter vedtatte handlingsplaner. Kanskje er det litt tilfeldig-

tenes spill som har skapt forandring på Fevik også, men helt tilfeldig er det ikke. Fevik i dag er ikke det Fevik jeg kjente fra oppvekståra rundt 1960-1970. At miljøet er blitt sunnere, triveligere og tryggere, skyldes i en stor grad at det har vært foreldre som har hatt klare ønsker for hva slags miljø de ville skulle møte deres egne barn. De har ønsket at stedet de bor på eller er flyttet til, skal være et godt og trygt sted for barna deres å vokse opp. Så har de engasjert seg, muligens mange i noenlunde samme tidsrom, eller noen ivrige har dratt med seg andre.

OPPVEKST IDRETT

Arbeide for trygghet og spille på ringvirkninger

Svein Lien (53) er av det nevnte slaget, som drar med seg andre. Han, og kona, hører til blant de mange som har flyttet til Fevik de siste par tiåra. De bestemte seg fort for å engasjert seg i det som ville være barnas oppvekstmiljø. Familien kom til Fevik i 1990, da eldste barnet var 6 år. Derfor så de seg om etter en sammenheng hvor de kunne følge ungene i deres aktiviteter.

Peer R. Haugen
tekst & foto

- Vi hadde begge to mange gode opplevelser fra idretten opp igjennom, og ønsket at ungene skulle oppleve noe av det samme. Derfor var det naturlig for oss å tenke noe med idrett.

- Hva slags gode opplevelser tenker du på da?

- Jeg har drevet mye med lagidretter, for eksempel fotball. Da får du et nært forhold til mange mennesker, du ut-

vikler kammeratskap og vennskap, som kanskje også til en viss grad innbefatter tida utenom treningene - at en er sammen den tida også. Det er fint å mestre sammen med andre, og dele både seire og nederlag. Det er gøyere å vinne sammen og lettere å tape sammen.

Svein er oppvokst på Birke-land, som var ei lita bygd på 60-70-tallet, hvor aktivitetene skjedde innenfor idretten, kristenlivet og musikken. Han prøvde å få med seg

mest mulig av alt, med en til tre aktiviteter hver dag, men fra han var en 16-17 år har hovedinteressen vært idrett, og spesielt fotball. Derfor tok de kontakt med Ekspress da de kom til Fevik. De meldte seg til tjeneste, og spurte om å få drive idrettsskole.

- Vil du ha kontakt og vil du komme inn i et voksent fellesskap, må du jo gjøre noe sjøl. Du kan ikke bare lene deg tilbake og si at sørlendinger er trege til å tak kontakt. Du må ta litt initiativ

sjøl, sier han.

- Det er jo gjerne ikke flusst med folk som kommer og ber om å få gjøre noe, så da vi ba om å få drive idrettsskolen, så fikk vi jo lov til det. Sammen med andre foreldre, som hadde barn i samme alder som våre, bygde vi opp idrettsskolen. På den måten fikk vi et godt nettverk for ungene, med fysisk aktivitet, og også et fellesskap for oss voksne, med foreldre som hadde noenlunde samme interesser som oss selv. Da drev vi

idrettsskolen på vinteren og fram til påske og starten på fotbalsesongen. Vi sørget for en nær og god kontakt med fotballgruppa og andre grupper i idrettslaget, slik at vår sesong sluttet da deres begynte. Det førte til at i overkant av halvparten av ungene startet på fotball, noen gikk til turngruppa, og noen tok ferie. Sånn ungikk vi konkurranse om ungene mellom ulike grupper, og i stedet prøvde å skape et godt tilbud tolv måneder i året.

- Da jeg vokste opp var det helt utenkelig å skulle se for meg å en gang flytte til Fevik, bekjenner jeg, men i dag bor jeg her.

- Og sånn var det hadde det vært for oss også, da vi flyttet hit fra Nedenes. Til Fevik, sa folk, går det an å tenke seg? Men det har snudd. Og litt ubeskjedent mener jeg å kunne si at idrettslaget har en god del av æren for at det har gått den veien. Sammen med kirka, et sterkt FMU, og en god skole, har forholda på Fevik de seinere åra endra seg til det bedre. På et lite sted som Fevik er det ikke all verden av tilbud, så en er avhengig av de store aktørene, og at de spiller godt sammen. Bare i gruppa rundt barneidretten gikk vi i løpet av 4-5 år fra 20 unger til over 200, og fra to instruktører til 45. Mange av dem er innflyttere, og det samme er tilfelle i vennekretsen vår. Når så mange engasjerer seg og tydelig viser at de har ambisjoner om å ha det godt på et sted, så er det klart at det skaper ringvirkninger og er med på å forandre stedet. Vi har jo også sett det i forbindelse med Storesanden, og det bråket som har vært to ganger i året der nede. Nå ville ikke folk ha noe av dette skulle få fortsette, og tok affære. Mange har villet ta del i å gjøre Fevik til et bedre sted. Etter hvert som den såkalte «fevikjengen» ble borte, var det lettere for andre krefter å bygge opp noe positivt i stedet.

- Det er tankevekkende at en idrett som både i sin egenart, og i miljøet rundt den, har så mange regler og former for grensesetting, er så populær. Det er nesten som en signatur på at grensesetting er ok, er det ikke?

- Jo, jeg tror ungdommen egentlig vil ha det slik. Det handler igjen om forutsigbarhet. Det vet hva de har å forholde seg til, og det at de vet hva som er konsekvensene om de bryter reglene som gjelder, og det gjelder alle, er med å skape trygghet. Ta for eksempel det som gjelder i forhold til alkohol. Vi lurte på om vi skulle ta det opp i forkanten av en Danmarkstur med fotballgruppa vår, guttelaget, altså gutter i 15-16 års alderen. Vi gjorde det ikke, og det ble aldri noe tema, fordi de visste så godt fra før hvordan reglene var på det området.

Verdier

- Hvilke verdier vil du si idretten er med på å fremme, som du synes er viktige med tanke på det å skape et godt oppvekstmiljø?

- En av hovedhensiktene

med å drive et lokalt idrettsarbeid er å skape gode oppvekstmiljø for barn og unge. Skal jeg sette navn på noen verdier, vil jeg si det først og fremst handler om trygghet; trygghet og forutsigbarhet. Vi er veldig tydelige på grensesetting og på å ha klare regler. Det gjør at de alltid vet hvilke regler som gjelder, og hvilke følger det får om du bryter de reglene. Kommer der et banord på banen, er det nesten nok å se på vedkommende, eller peke og si «du», så legger han seg rett ned og tar ti armhevinger. De vet hvordan vi vil ha det, og det aksepterer de.

- Det er tankevekkende at en idrett som både i sin egenart, og i miljøet rundt den, har så mange regler og former for grensesetting, er så populær. Det er nesten som en signatur på at grensesetting er ok, er det ikke?

- Jo, jeg tror ungdommen egentlig vil ha det slik. Det handler igjen om forutsigbarhet. Det vet hva de har å forholde seg til, og det at de vet hva som er konsekvensene om de bryter reglene som gjelder, og det gjelder alle, er med å skape trygghet. Ta for eksempel det som gjelder i forhold til alkohol. Vi lurte på om vi skulle ta det opp i forkanten av en Danmarkstur med fotballgruppa vår, guttelaget, altså gutter i 15-16 års alderen. Vi gjorde det ikke, og det ble aldri noe tema, fordi de visste så godt fra før hvordan reglene var på det området.

Aktivitet og voksenkontakt

Så møter de trygge voksne. Mange unger savner slik voksenkontakt, fordi de ikke får den hjemme i tilstrekkelig

En av hovedhensiktene med å drive et lokalt idrettsarbeid, er å skape gode oppvekstmiljø for barn og unge.

Svein Lien

grad. Det er en viktig bit av vårt tilbud. I tillegg får de fysisk forfall blant norske barn, så det at de trener 2-3 timer av gangen 3-4 ganger i uka skaper sunnere unger, det genererer egenaktivitet utover treningene, og det motvirker at de «sitter på toppen» eller «dra til byen» uten at de har noe å gjøre der. Og det blir trolig færre timer foran dataen. De hiver seg like gjerne på sykkel og drar bort på stadion for å se om det er noen som holder på der.

- Det har vært hevdet i noen sammenhenger at idretten, og kanskje spesielt fotballen, skaper tapere, fordi mange som har brukt mye tid på trening opp igjennom, for å bli gode og komme med på førstelaget, faller utenfor etterhvert som det blir plass til færre spillere.

- Det kan nok hende, særlig når du kommer opp forbi junior, hvor det blir færre plasser å kjempe om, at da noen vil oppleve å falle utenfor. Men det gjelder nok mer i klubber der fokuset er veldig rettet mot det å ha et lag som skal høyest mulig opp i divisjonene, koste hva det koste vil. Det er viktig at idrettslaget har et definert mål for hvem aktivitetene skal være for. Vi har også et A-lag, men hos oss har vi en også en visjon om at vi skal ha et tilbud om fotball for alle, uansett alder og nivå. Når det gjelder plass på laget og spilletid, så praktiserer vi at de som har mest talent og trener mest, får spille mest. Det er altså ikke nok å være god og ikke møte på trening. Og de som blir veldig gode har vi heller

ikke problem med å la gå til Jerv for eksempel. Ja, jeg vil si det er vår plikt å hjelpe de videre når de har kommet så langt at Jerv vil være et bedre alternativ for dem.

– Og hva med mobbing? – Jeg husker ett tilfelle hvor vi opplevde antydning til mobbing. Da ga vi klar beskjed med en gang, om det ville vi ikke ha noe av, og det var det som skulle til for å sette en stopper for det.

Kontinuitet

– Men alt må holdes ved like...

– Ja, det er viktig å ta vare på den kunnskapen og det miljøet som er bygd opp og den kulturen og som er skapt i organisasjonen. Bare se hva en Kjell-Olav Haugen har hatt å si for FMU, selv i en mer tilbaketrukket rolle. I barneidretten har vi en praksis som tilsier at lederen ikke får sitte for lenge – en 3-4 år. Da går vedkommende ut av lederjobben, men

fortsetter i styret. På den måten beholdes kompetansen, og kulturen kan føres videre, men en unngår at folk går lei. Det blir flere å dele oppgavene på, og folk blir værende lenge i laget som en ressurs.

– Da Fjære menighet startet sitt trosopplæringsprosjekt «Sammen», var en av målsettingene å bidra til å skape et bedre oppvekstmiljø for barn og unge i Fjære. Når en sier «bidra» så betyr jo det at her kreves flere aktører. De ulike aktørene kjører stort sett hver sine løp, selv om de har noen felles mål i det å skape et positivt og trygt oppvekstmiljø. Burde kirke og idrett i større gjøre noe sammen på dette området – det er jo en realitet at mange foreldre er aktive innenfor både kirke og idrett?

– Ja, jeg ser ingen grunn til til at ikke det skulle kunne skje. Jeg vet ikke om at det har vært tatt noe initiativ hverken fra idretten eller kirka til det, men det ville bare være positivt. Det ville kunne skape nye relasjoner, og alle slike relasjoner som skapes på tvers i et lite lokalsamfunn, er viktige. Vi har en ganske god kontakt med missionskirka på Hasseltangen, der ledere fra oss har deltatt i gudstjenesten, og folk fra kirka har vært med på våre styremøter for å få et bilde av hva vi driver med.

– Det finnes nok de i kirka som synes det blir rikelig med innendørs benkesliting, og som kunne tenke seg flere friluftsgudstjenester. Er det en fellesare-

na som kunne brukes mer?

– Absolutt. Vi kunne jo begynne med barnefotballdagen i august-september. Den skal arrangeres for første gang i år, spesielt for å rekruttere jenter. Hvis vi kunne finne en dag som passer for både kirka og Ekspres, så måtte det være helt topp å begynne med en friluftsgudstjeneste og så fort-

sette med fotball, tenker Svein høyt.

Det er vel en ball som noen burde ta ned, for å si det sann.

– Du har brukt mye tid på idretten, ikke minst som voksen leder. Hva har du igjen selv for å engasjere deg?

– Ved siden av det å være aktiv sammen med mine egne barn, så setter jeg veldig stor pris på den kontakten jeg har fått med neste generasjon. Når du er trener for 15-16 åringer, får du en helt spesiell kontakt med ungdommene, en kontakt som varer i årevis. Når jeg møter igjen gutter som har vært i fotballgruppa, er det lett å finne tonen selv om det har gått ti år eller mer, og det synes jeg er veldig flott, understreker han.

Denne varige kontakten setter han stor pris på, og den forteller noe om kvaliteten på den relasjonen som er skapt i møtet mellom en engasjert voksen og en ungdom.

Alle bildene er fra Barneidrettsdagen søndag 6. juni 2010

SANKTHANS i Ranvika kl. 18:00

Ny barne- og ungdomsarbeider på Fevik

Eli Anne Haugen (t.v over) skal fra høsten av vikariere som barne- og ungdomsarbeider i Fevik kirke, og tar over jobben for Ingvild Wangensteen Limm. Eli Anne er nesten for fast inventar å regne i Fevik kirke. Som trofast støtte for musikalsk leder, stiller hun stadig opp og lar sin varme og dype altstemme lyde. Det er ikke så mange sammenhenger hun ikke har vært innom. For tiden avslutter hun sin lærerutdannelse.

Vi kan like godt la bildet av den nye barne- og ungdomsarbeideren, samt musikalsk ledere, også være påminnelsen om det tradisjonelle familie-arrangementet i Ranvika på Sankthans-kvelden.

I år som tidligere år blir det et variert program for liten og stor, både som program fra scenen og aktiviteter rundt om på plassen. Om du ikke stiller med velfylt picknick-kurv, så blir det nok en råd med det. Som vanlig blir det både matsalg og kafeservering. Kanskje kjenner du noen som ikke helt vet hvor de skal ta veien denne kvelden; få dem med til Ranvika! Der treffer de sikkert også andre kjente. Salg og aktiviteter starter kl. 18.00 Bålet tenes ca kl. 21.00

Arrangør: Fevik kirke.

The J.J. Ugland Companies

støtter lokalt ungdomsarbeid
www.jjuc.no

det skjer
Faste møtesteder og tider for ulike grupper i Fjære menighet
Sorg for at din gruppe også kommer inn her!

BARN OG UNGE
BABYSANG
FMU-huset på mandager (påmelding)

SMÅBARNSSANG
1-6 ÅR
FMU-huset på mandager kl. 10.00

SMÅBARNSTREFF
Vik bedehus fredager i oddetallsuker kl. 10.00-12.30

FEVIK SØNDAGSSKOLE
BS-AGENTENTE
Fevik kirke annenhver søndag kl. 11.00

VIK SØNDAGSSKOLE
Vik bedehus hver søndag kl. 11.00

HESNES SØNDAGSSKOLE
Hesnes bedehus annenhver tirsdag kl. 17.30-19.00

BARNELAGET LIA
Lia bedehus annenhver onsdag i partallsuker kl. 17.30

ELLE MELLE FEVIK
Hver tirsdag i Fevik kirke Mini kl. 17.25 Tween kl. 18.00

ELLE MELLE FRIVOLL
Bygdheim bedehus annenhver onsdag kl. 17.30

VIRRE, VIRRE, VAPP FEVIK
Fevik kirke hver tirsdag kl. 14.00

FAMILIEKLUBB
FMU-huset 2. torsdag i måneden kl. 17.00

ALFSAM
FMU-huset annenhver torsdag kl. 18.00-20.00

UNGDOMSGRUPPA LIA
Lia bedehus, annenhver onsdag i oddetallsuker kl.19.00

UNGDOMSGRUPPA FEVIK
Fevik kirke fredag kl. 20.00

FMU, FJÆRE MENIGHETS UNGDOM
FMU-huset mandager kl. 18.00

FJÆRE SPEIDERGRUPPE
har samling i Fjæreparken annenhver tirsdag fra kl. 17.30-19.00, for 1. til 4. Klasse.

VOKSNE MORGENSANG I FJÆRE KIRKE
Hver torsdag kl. 09.00

PROKOR øver annenhver onsdag i Fevik arbeidskirke kl. 20.30-22.00

FJÆRE KAMMERKOR
har øvinger i Fjære kapell tirsdager kl. 19.30

sjekk fersk info på fjæreposten.no

Du gjør det du kan – vi gjør det vi kan!

FEVIK REGNSKAP & ØKONOMI AS
Siviløkonom Per Arne Gulstad
Somsveien 5, 4870 Fevik – tlf. 37 04 40 06
www.fevikregnskap.no

GRAVMONUMENTER
Topp kvalitet til rimelig pris - Kort leveringstid
10 ÅRS GRATIS OPPRETNING AV NYE STEIN
Spesialister på omsliping, navntilførsel samt restaurering.
RING OSS! Vi gir råd og veiledning i alle spørsmål ang. gravstedet - Be om å få tilsendt vår katalog.
FEVIK STEININDUSTRI A/S
Tlf. 37 04 72 31 - Fax. 37 04 71 48
Besøksadresse: Moy - mellom Fevik og Grimstad
Åpningstider: Man - fre kl. 07.00 - 16.00
Kvelds- og lørdagsåpent etter avtale
«Bjørklund har tradisjoner i stein»

21. august kommer praktboka om Fjære kirke

Selv om boka om Fjære kirke i stor grad er Bodils bok, er det ingenting negativt med det. Det betyr ikke det at den på noen måte sirkler om Bodil Bies person; det er i høyeste grad blitt en bok om og for Fjære kirke. Men den er en sterkt villet bok, fra Bodils side, og en bok båret fram gjennom bønn og tårer. På grunn av MS-sykdom har det vært perioder hvor det har røynt på med mot og krefter, men for Bodil har dette vært et trosprosjekt, som nå nærmer seg mål.

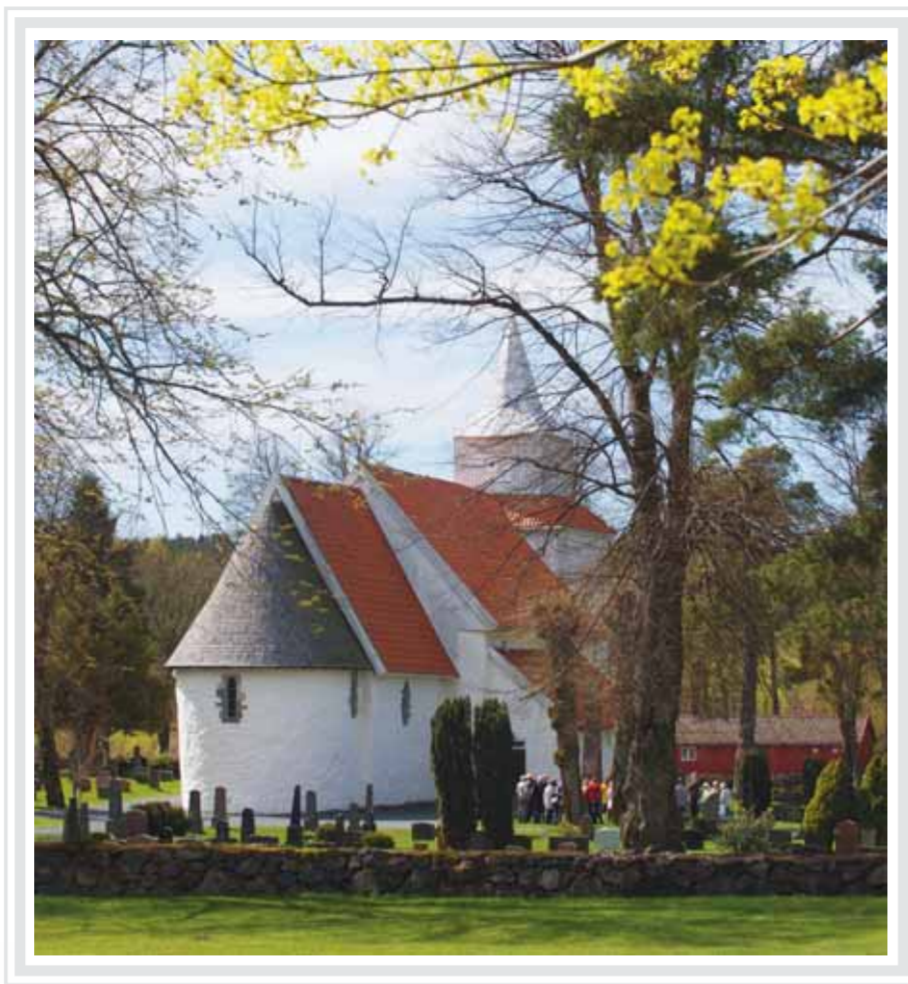

FOTO: HÅKAN BERG

EN BOK om de dypeste røtter

Peer R. Haugen
tekst & foto

I forordet åpner hun med en erindring fra farens begravelse i Fjære kirke for 16 år siden, hvordan hun så sterkt kjente hvordan dette stedet representerte de dypeste røttene og slektenes gang i Fjære.

– Her har ufattelig mange mennesker gått ut og inn gjennom århundrer. Tenk på at her har over tretti generasjoner samlet seg til gudstjeneste, i sorg og glede gjennom tusen år. Så er den så vakker, slik et gammelt ansikt er vakkert, med spor av levd liv gjennom skiftende tider. Totalen i alt dette gjør den unik.

Det er mye ved Fjære kirke og historien som knytter seg til den, som treffer Bodils fagområde. Hennes yrkesaktive liv har vært som lærer og rektor ved forskjellige skoler, mest i folkehøgskolen. Hun hadde 11 år som lærer på Øy-tun folkehøgskole i Alta, og etter det 8 år som rektor på

Ringerike folkehøgskole i Buskerud. Fagene hennes har vært litteratur, forming, filosofi og kristendom/etikk.

Egentlig er hun grimstadjente, vokste opp i Kirkegata i byen, og bodde der til etter gymnaset. Så fulgte mange år borte fra byen, før hun etter 30 år kom tilbake og bosatte seg i Grimstad igjen med sin familie.

Både hennes farfar og morfar var fra Fjære, med sterke bånd til kirken. Også farens hennes Åsmund Bie Eriksen, som var fra Grimstad, følte denne tilhørigheten til Fjære. Å tilhøre denne kirken dreier seg for henne om mer enn selve bygningen. Derfor kjennet Bodil en dyp tilhørighet til Fjære kirke. Det handler om røtter de dypeste røttene hennes.

– Men hvor kom denne idéen fra om å gjøre en bok om kirken?

– Det som virkelig satte meg på tanken, var møtet med Håkan Berg. Han hadde fotografert til en bok om fire middelalderkirker i Göte-

borg-området, og jeg tenkte umiddelbart på min egen kirke. Tenk å kunne gjøre noe liknende, og samtidig svært annerledes i Fjære. Håkan har en gudbenådet evne til å se med hjertet og fange det med kameraet. Samtidig har han en dyp respekt både for det hellige, det hellige rommet og menneskene som søker dit. Stillheten, lyset, undringen, ærbødigheten, sorgen og gleden – alt dette får han skildre han vidunderlig i bildene. Han makter å ta vare på det naturlige lyset og opplevelsen, på en måte som gjør at så mye av den originale stemningen lever videre i bildene, slår Bodil fast.

– Jeg tenkte, at hvis jeg fikk med Håkan i prosjektet ville det bli en unik bok, noe som meg bekjent, aldri var laget før; historisk stoff om en så gammel kirke, blandet med bilder fra vår egen tid. Det ville bli en annerledes bok, og det har det blitt.

– Hvem tror du vil kjøpe og lese en slik bok?

– Håpet mitt, og det tror jeg

på, er at den vil bli en kjær bok for mange familier. De vil oppleve det verdifulle å eie den, fordi den også representerer noe av deres historie. Så håper jeg at den i tillegg vil være en døråpner til kirken for de som ikke er der så ofte; at de får et glimt av hva som skjer der, og at det kan vekke undring og nysgjerrighet på kirken. Kanskje kan bildene gjøre kirkerommet annerledes, med sitt unike formspråk, med sitt annerledes tempo og sin egne puls. Dersom den også kan formidle bildet av den hellige, allmenne kirken, som er for alle, som er verdensvid og universell, kan den kanskje også bidra til at noen får et nytt forhold til sin egen kirke. Det meste av vår kirkehistorie er i dette huset.

– Har du vært involvert i andre bokprosjekter tidligere?

– Jeg hadde idéen til boken om retreatsenteret Lia gård, «Raus rasteplass», men sykdommen ble for tøff da til at jeg kunne fullføre, så andre

måtte overta. Men noe av det som lå i den bok-idéen håpet jeg å kunne ta med inn i boka om Fjære kirke. Da også Håkan Berg sa ja til å være fotograf visste jeg at dette ville bli bra. Etter hvert falt de ulike brikkene på plass med hvem som kunne skrive hva av temaene som måtte dekkes dersom det skulle bli den interessante og varierte boken jeg drømte om. Det gikk på byggets historie, om tiden kirken ble til i, om religiøst liv og hvordan kristentroen fikk lokalt fotfeste, om hva arkeologiske funn kan fortelle, om kirkerommet og utsmykning. Harald Olsen satte meg i forbindelse med de riktige folkene i forsker- og museumsmiljøet til å dekke disse temaene. Det ble Kjell-Olav Masdalen, Frans-Arne Stylegar og Reidar Hvalvik, i tillegg til Harald Olsen selv. Kunstner Barbro Raen Thomassen stilte villig opp for å dele sitt personlige møte med Fjære kirke. Øivind Johansen var ivrig opptatt av kirkeskips-modeller som henger i

kirkene i distriktet, og lot oss fritt få bruke det han hadde samlet om Lovendals Galei i Fjære kirke. Dessverre døde han før boken ble ferdig. Min barndomskamerat Johan Anton Wikander satt på masse kunnskap om gravkjelleren, og Alf Kjetil Igland hadde kilder og det som skulle til for å lage et portrett av Carl Torp, en av mange prester som har hatt sitt virke i Fjære. Hans Grelland hadde allerede arbeidet en del med Ibsens dikt om Terje Vigen og det kristne budskapet. Svein Ellingsen har jeg kjent i mer en 15 år, og han lot oss få plukke fritt fra sin diktning. Diktene og salmene hans skildrer på en sjelden måte livet og kristentroen. Et knippe kirkehistoriske sitater danner et slags bakteppe for det hele. Da jeg ble syk fikk jeg heldigvis hjelp av Ellen Finnseth til å velge ut diktene og sitatene. Så ble jeg veldig glad for at biskop Olav Skjevesland ville skrive innledningen til boka, nettopp om en hellig, allmenn kirke.

– Dette må ha kostet?

– Dersom alle involvertet skulle hatt lønn for det de har levert, ville det ikke blitt noen bok. Både fotograf og artikkelforfattere har akseptert beskjedne honorarer, så det er en stor dugnad dette her. Det er kanskje hasardiøst å trykke en så gedigen bok i et opplag på 3000, så fortsatt er dette et vågestykke! Så har det heller ikke manglet på hoderistende reaksjoner. Et godt salg av boken er helt nødvendig for å komme i havn, men det tror jeg også det vil bli, sier en optimistisk redaktør.

– Har du hele tiden vært like optimistisk til prosjektet?

– Nei, det kan jeg ikke si. Det var en periode i starten jeg var på nippet til å gi opp, men det har betydd så mye for meg at denne boka skulle komme ut. Det skulle være kvalitet tvers igjennom, og jeg håpet virkelig at gudsriket skulle skinne gjennom – denne store favnen av en møteplass. Men selv om det ikke har vært like lett å formidle bokidéen så den blir forstått

Dersom den også kan formidle bildet av den hellige, allmenne kirken, som er for alle, som er verdensvid og universell, kan den kanskje også bidra til at noen får et nytt forhold til sin egen kirke.

Bodil Bie

av alle, har jeg beholdt troen på prosjektet gjennom det hele.

Sykdommen hennes, som ble konstatert det siste året hun var rektor på Ringerike, har gitt mange nedturer. Vel vitende om at boka ville bli en krevende prosess, har hun bedt til Gud om at han måtte sette ned noen alvorlige stengsler dersom dette var feil.

– Men så er det det motsatte som har skjedd. Det har

åpnet seg muligheter i stedet. Bare det å få en stjernefotograf til å jobbe med dette i to år – 4 perioder på 4-5 dager pluss reise til og fra Sverige uten skikkelig lønn, var en stor oppmuntring. Det største tilbakeslaget var da helsen fikk en alvorlig knekk i vår.

– Da var jeg rett og slett usikker på om jeg skulle overleve, og om det ville måtte bli andre som fullførte boka. Men på Maria budskapsdag kjente jeg at livet tok skikke-

lig tak igjen, og jeg kjente meg fysisk båret gjennom.

Hun forteller om en setting, en undring hun har levd med i mange år: «Hva vet vel sommerfugllarven om hva den kan skal bli».

– Hele prosjektet har jeg overlatt til Herren, forsikrer en smilende redaktør – veldig spent på å se det ferdige produktet som skal lanseres med en bokslipp-konsert i Fjære kirke lørdag 21. august.

KILDE TIL TANKE OG TRO FRA
GABRIEL SCOTTS FORFATTERSKAP

SCOTT OM OM DET GODE I MENNESKET

«Det skal være noe godt i alle mennesker, det skal ikke være til å komme forbi, men jamen må det være lite somme tider!»
(«De vergeløse» 1967-utg. s 70)

SCOTT OM DE STORE

«De store de brydde seg ikke med de små, de lot så gladelig andre svelte, bare de kunne få proppet seg selv og stappet i skuffer og kister. De store de stanset ikke på veien, de hadde ikke tid til å høre på en stakkar, de store de skyndte seg bare forbi. De store, de kjente på seg selv om andre hadde fått nok mat. Og fikk de høre noe annet engang, så skjøv de det bare fra seg og sa at det kunne ikke være sant. Det var ikke slik i deres verden og så kunne det ikke være det i andres heller. De ville ikke vite om det, de ville ikke være brydd, ville ikke ha beskjed, det var tingen. Dessuten så var det ikke deres skyld om noen ikke hadde mat nok, de hadde ikke noe med det å gjøre, det hørte ikke inn under dem.»

(«De vergeløse» 1967-utg. s 92)

SCOTT OM SJOMANNENS LIV

«Det er forresten nok saa vemodig at tenke paa, hvordan livet er - ialfald for os sjøfolk synes jeg.»

En begynner som liten gutt og leker med smaa barkebaater, det er bare at de vokser etter hvert. Om litt faar en sitte i en pram, og siden blir det skjetter og skjøiter - saa kommer en ut til sjøs og avenserer op gjennom gradene til en fører en fuldrigger kanske og staar der i sine fulde bragder og er som en spansk hane saa stolt. Men saa er det som fjærene falder efter hvert og bragdene med og alting. En begynner at trække paa aarene og har vanskeligere for at faa skib, yngre folk kommer dukkende op, en maa slaa av paa fodringene sine om en fremdeles vil være med. Efter fuldriggeren kommer en skonnert, og efter skonnerten en galeas, og efter galeasen en skjøite - det bytter fremdeles som da en var ung, bare at det gaar den motsatte veien. Og aller sist kommer den minste skuten, som akkurat rummer mandskapet om bord - endda det gjælder den længste reisen en har gjort siden en blev til.»
(«Skipper Terkelsens levnedsløp» 2000-utg. s 227)

Det gjelder å ta godt vare på de ulønnede medarbeiderne – f.eks. ta dem med på tur...

Vi sitter i FMU-bussen som er på vei til et eller annet sted. Hvor går ferden hen? Folk titter ut av de store bussvindue og gjetter på hvor turens destinasjon vil være. "Ja, det må være oppover i landet et sted, fordi Ingunn (menighetspedagogen) sa at det var noen som skulle komme opp med egen bil! Da kan det vel ikke være ved kysten." "Kan det være Eikely?", foreslår noen. Andre mener at det må være sokneprestens sted på Vegårshei vi skal til. Det er spennende å ikke vite hvor en skal eller hva en skal gjøre når en kommer dit. Ved Fianesvingen i Tvedestrand tar sjåføren, Kjell Olav (kateket) av til venstre. På skiltet står det: Åmli, Vegårshei og Næs Verk.

43 medarbeidere fra Fjære menighet ankommer Næs Jernverksmuseum og blir møtt av Ingvild (barne- og ungdomsarbeider), som forteller at nå må alle ut og lete etter hver sin pose med litt av hvert oppi som man kanskje kan få bruk for i løpet av kvelden. Etter den lille leteaksjonen får vi servert lapskaus i "Snekkerboden", som nå fungerer som resepsjon, kafé og museumsbutikk.

Da lapskausgryta var tom og forhåpentligvis alle var mette, fikk vi se en liten film som handler om Næs Jernverk. Dette jernverket er i dag det best bevarte av de gamle norske jernverkene, og var i drift fra 1665 til 1959. Omviser, Christoffer Fatland, tar oss med på en rundtur på området og forteller hvordan jern og stål ble fremstilt i gamle dager. I september 2006 ble hele det restaurerte produksjonsanlegget for støpejern innviet, med gjenoppbygd dam i Storelva, vannrenne og blåsemaskin til masovnen, jernverkets sentrum. Da masovnen var i drift, brukte arbeiderne to uker på å få den så varm at den ble et egnet redskap til å utvinne jern fra jernmalm. Da ovnen var varmet opp ved hjelp av trekull og hadde nådd riktig temperatur, ble trekull og jernmalm lagt lagvis i ovnen. Jernmalmen smeltet som et resultat av den høye temperaturen. Det flytende jernet samlet seg i bunnen av masovnen og ble tappet ut og helt i former. Dette

En godt orientert og museumsguide prøver å sette vitebegjærlige fjæsinger inn i jernstøpingens hemmeligheter.

ble til flotte ovnsplater. Arbeiderne laget forskjellige typer ovner. En type ble kalt "Fortuna" og var formet som en kvinne. Bygget med de originale masovnene fra 1738 og 1829, sammen med hammerbygning, digelstålverk og maskinverksted utgjør til sammen et komplett jernverk slik det så ut på 1800-tallet.

Underveis i omvisningen blir vi oppmerksomme på hvordan hverdagen måtte ha vært for dem som arbeidet ved verket. Med 12 timers arbeidsdag, mange tunge løft og i konstante dunkele lyder fra den ett tonn tunge hammeren som ble drevet av vannhjul kunne nok arbeidsdagen være tøff nok. I tillegg var det de store temperaturforskjellene som oppstod når man arbeidet med 1000°C på den ene siden av rommet og kaldt vann fra vannhulet på den andre siden. Menighetens medarbeidere viser stor interesse, og mange kommer med mange gode spørsmål til omviseren.

Så er det tid for den åndelige biten i programmet. Kirsti (musikalsk leder)

spiller og synger sammen med oss, og Kjell Olav holder en flott andakt: Kjærlighet er å gå den ekstra milen! Vi avslutter samlingen med "Må din vei komme meg i møte" (den keltiske velsignelsen), og vi merker at Gud er til stede også her på Næs Verk.

Ingvild har på forhånd organisert en natursti, og nå får vi bruk for noe av innholdet i de små posene. Nest siste post er på golfbanen. Her skal gruppene prøve å få poeng ved å slå golfballer lengst mulig. Noen finner ut at de er potensielle storspillere. Etter siste post og mye godt samarbeid står kaffe og kake klart utenfor golfklubben. Vi rømmer fra myggen på Næs i 21.30-tiden, og tar turen tilbake til hjemlige trakter. Fornøyde mennesker strømmer ut av bussen og takker for seg. Vi fra Fjære staben takker alle medarbeidere for deres innsats, tid og krefter i menighetsarbeidet. Vi håper vi kan stå sammen med dere neste sesong også. Tusen takk!

Ingunn Metveit Olsen

Vil du være med i en smågruppe med tema «religionsdialog»?

Jeg ønsker å starte ei lita gruppe hvor vi møtes for å lytte til hverandres tro. Jeg ønsker først og fremst at det blir med noen muslimer og noen kristne i denne gruppa.

Målet med gruppa er ikke å omvende hverandre, men å lytte aktivt inn mot hverandres tro. Vi vil gjerne bruke tekster fra både Bibelen og Koranen. Vi vil forsøke å forstå både innhold og utøvelse. Hva har vi felles? Hva er forskjellig? Hvordan påvirker troen vår livet? Hvilke tradisjoner er viktige for oss?

Jeg ser for meg at denne gruppa møtes ca tre ganger i løpet av hvert halvår. Vi kan gjerne møtes i private hjem. Jeg skal til høsten ha en studiepermisjon hvor religionsdialog er temaet mitt. Ellers er jeg til vanlig prest i Fjære.

Hvis dette er noe for deg, så ta kontakt med ; Oddvar Tveito tlf 90950473 eller <ot@grimstad.kirken.no>

Haglund Regnskap as

AUTORISERT REGNKAPSFØRERSKAP

Sømsveien 5 • 4870 Fevik

Regnskap – Bedriftsrådgivning

Tlf. 37 25 61 00

www.haglund.no

Medlem NARF

Topland Begravelsesbyrå

Arne Topland, tel. 37 04 06 76

Vi ønsker
Fjære menighet
lykke til i arbeidet

www.toplandbegravelsesbyraa.no

Hilsen presten Pilegrim eller bofast?

Jeg har vært på tur med prestene i Vest-Nedene – til Vadstena, i Sverige. Vadstena, er et vidunderlig sted i Sverige. Vakker beliggende ved nordenden av Vattern. Vadstena er et historisk sted, kjent for mange ting. Særlig er det den hellige Birgitta som har gitt dette stedet betydning. Vi fikk bo på gjestehuset til nonne, og hadde gode dager der. Dager fylt med bønn, små gudstjenester, lesning, og lange sykkelture.

Det er en svært rik pilegrimstradisjon knyttet til Vadstena og den hellige Birgitta. Jeg fikk tenke igjennom mange ting. Jeg fikk be, og være stille. Jeg fikk snakke med mennesker som gav meg mye til ettertanke og bearbeiding.

Den hellige Birgitta var selv en pilegrim. Hun har gjort pilegrimsvandinger til Nidaros, til Roma og til Jerusalem. Hun har satt dype spor i verden. Og hun fikk sette noen spor i mine tanker også for denne søndagen.

Pilegrimstradisjonen er gammel. I middelalderen regnet man med at nesten 50 % av alle kristne hadde hatt en eller flere pilegrimsvandringer. Til Roma, til Santiago de Compostella, til Nidaros, eller til Jerusalem. I vår tid ser vi at dette tar seg opp igjen. Det er blitt «in» å være pilegrim.

Alle er vi på en måte ment å være pilegrimer. Fra vi blir født til vi dør foretar vi en livsvandring. Under vår livsvandring er det en del oppbrudd som må gjøres. Noen gjør vi frivillig og etter eget ønske, andre blir vi tvunget til å gjøre.

Vi gjør en del valg i de forskjellige deler av livet. Vi puster ut ved noen rasteplasser for å oppnå tiltrengt hvile og rekreasjon. Vi møter mennesker på livsveien som berører oss på forskjellige måter, og en dag står vi ved målet, ved veis ende i livet. Men mange av oss lever som om vi har slått oss ned permanent og blitt bofaste.

Som bofast er det om å gjøre å ha så mye som mulig. Som pilegrim tenker du annerledes. Desto tyngre sekken blir, desto tyngre blir vandringen. Mange erfarer at behovet for hele tiden å skaffe seg mer og samle i lader kommer i veien for evnen til å oppleve det som kalles livet. De gamle dødssyndene har i vår tid hatt fritt spillerom, med grådighet og fråtsing. Vi er alle, i økende grad, blitt forbrukere. Mange kjenner en protest i seg til dette, for man vet at det er ikke dette som gir livet.

Pilegrimens utstyr er enkelt. Og når sekken pakkes før turen, er hele tiden spørsmålet. Hva kan jeg unnvære? Det er ikke så veldig mye man trenger for å leve et godt og behagelig liv. Pilegrimen lærer seg at det meste og det viktigste i livet er gratis.

Et lite dikt:

*Et kott egg,
en nyskrelt gulrot,
noen ostesmarbrød,
litt varm suppe,
et krus kaffe,
middagsrastens måltid satt frem.*

Noe annet som pilegrimen erfarer er gleden over langsomhet. Materialismen har gjort oss rastløse. Alt skal skje i rasende fart. Tidspresset er stort og vi må stadig effektivisere. Noen sliter med å henge med. Sjelen blir satt på vent. Og så møter mange av oss den berømmelige veggen. Sneglen er pilegrimens ideal. Man får tid til å se seg godt omkring, og man bærer alt med seg på ryggen.

Det er mange pilegrimers opplevelse at denne ytre langsomhet også gir hjelp til en indre langsomhet. Skuldrene senkes, stresset minker, og man får tid til å kjenne etter. «Slå deg til ro», sa den rike bonden til seg selv. Men da var han allerede ved avslutningen av livsvandringen. Mammon krever offer, store offer.

Et lite dikt:

*«Som et hurtigtog lever jeg
Korte turer, korte stopp, suser frem
uten ende,
uten håp.
Går på.
Går av.
Rykkvis, raskt,
uten fred.*

*Som en snegl vil jeg leve.
En eneste lang reise,
med mange rasteplasser.
Seende, hørende, opplevende.
Jevt og trutt, langsomt, tidløst.»*

«Bekyringsløshet»

*Den glade vandrer kalles jeg, og sorgløs
går jeg på den endeløse landevei, der liker
jeg å gå... synger vi.*

Og drømmen lever. Lasaronens liv? I en tid med organisering og struktur, med budsjetter, prosjekter, evaluering, administrasjon, styring og byråkrati... Jo, vi kjenner ordene. Vi vet at vi trenger rammer og planer. Men når midlene blir selve målet, da begynner vi å miste vår sjel.

Den rike bonden hadde nådd langt. Men han hadde mistet sin sjel. Vi sier: Carpe Diem- grip dagen. Grip muligheten. Lev nå. Vær tilstede i det du gjør.

Det dreier seg ikke om å være slapp, likegyldig eller ansvarslos, men om å være tilstede i eget liv.

Skulle vi denne sommeren gjøre noen små forsøk på å leve litt enklere, litt langsommere, finne plass til litt mer stillhet, litt mer plass til fellesskap og åndelighet? Da ville sommeren være en rasteplass.

Hilsen fra
Oddvar prest

kontaktinformasjon Fjære menighet

POSTADRESSE
Fjære menighet
Fjæreveien 185
4885 Grimstad

TELEFONER
Sentralbord kirkekontoret
37 09 01 00
Fevik kirke
37 04 82 33

ANSATTE

Håvard Backe
Kirketjener i Fjære
T: 37 09 11 40

Helge Flaath
Kirketjener i Fjære
T: 37 09 11 40

Kjell Olav Haugen
Kateket
koh@grimstad.kirken.no
T: 37 09 01 16

Kirsti Pedersen Haugen
Musikalsk leder i Fevik
kph@grimstad.kirken.no
T: 37 09 01 17

Andrea Maini
Organist i Fjære
am@grimstad.kirken.no
T: 37 09 01 15

Anne Marie Midtbø
Daglig leder
amm@grimstad.kirken.no
T: 37 09 01 13

Ingunn Metveit Olsen
Menighetspedagog
imo@grimstad.kirken.no
T: 37 09 01 18

Helge Spilling
Sokneprest
hs@grimstad.kirken.no
T: 37 09 01 12

Oddvar Tveito
Kapellan
ot@grimstad.kirken.no
T: 37 09 01 09

Arild Vassenden
Diakon
av@grimstad.kirken.no
T: 37 09 01 25

Ingvild Wangenstein Limm
Barne- og ungdomsarb.
iw@grimstad.kirken.no
T: 37 09 01 14

Inger Øybekk
Prest
tiainger@online.no
T: 40 40 60 35

gi fast

til Fjære menighets
barne- og ungdomsarbeid

fast givertjeneste

Fast givertjeneste

er enkelt og praktisk for deg som gir, og det gir menighetens arbeid blant barn og ungdom nødvendige, faste inntekter.

Trosopplæring fra 0-18 år

DÅP: De ca 100 barna som døpes i Fjære menighet hvert år trenger en menighet som følger opp. Vi møter barna i menigheten frem til de er 18 år. Det er menighetens trosopplæring, som vi kaller SAMMEN.

BARN: For de yngste vil det si møtepunkt som dåpsskole, søndagsskoler, barnekor, klubb for 10-12 åringer, aktivitetsdager m.m

KONFIRMANTER: Vi ønsker å gi konfirmantene våre gode opplevelser i konfirmasjonstiden. Vi ønsker også å gi hver av dem en Bibel. Det krever midler.

UNGDOM: FMU (Fjære Menighets Ungdom) og Fevik Ungdomsgruppe er gode arenaer og møteplasser for ungdommen. Hver uke møter ca 150 ungdommer et kristent fellesskap i disse gruppene.

Du bestemmer

Selvsagt velger du selv hvor ofte og hvor mye du vil gi. For deg som bruker nettbank kan du selv legge inn fast trekk der. Bruker du ikke nettbank kan du henvende deg til banken, og de vil hjelpe deg.

Du kan også betale med giro. Ønsker du å få tilsendt ferdig utfylte giroer, henvender du deg til menighetskontoret, tlf 37 09 01 13.

Skattefri gave

Alle gaver over kr. 500,- i løpet av et år kan trekkes fra på skatten. Det kan trekkes fra opptil kr. 12000,-

Ved å oppgi personnummer vil vi sørge for at det sendes inn beretning til Skattekontoret om dette.

Kontonummer:
2840.31.19581

Merkes:
Fast givertjeneste, Fjære

Med vennlig hilsen
Fjære menighet

FOTO © PEER RØDVAL HAUGEN

til ettertanke...

«Mens jeg stod og ventet på 17. mai-toget var han plutselig der. Jeg brente av. Motivet var for godt til å forstå. Midt i gaten, som lå ryddet og klar for barne-toget, gikk han, men stoppet ikke på denne stasjonen – ruslet bare gjennom det hele. Tankene snublet i det øyet så – som det lille nedtrinnet du ikke er forberedt på. Var det...? Eller bare virket det som om...?»

 INTERSPORT®
SPORT TO THE PEOPLE

ODDENSENTERET, GRIMSTAD, tlf 90703090, og STOA, tlf 37022920